

Mål T-193/04 R

Hans-Martin Tillack mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Ansökan om interimistiska åtgärder
och uppskov med verkställighet”

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 15 oktober 2004 . . . II - 3578

Sammanfattning av beslutet

- 1. Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Interimistiska åtgärder — Villkor för beviljande — Fumus boni juris — Skyndsamhet — Kumulativ karaktär — Avvägning mellan samtliga intressen som är i fråga
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)*

2. *Förfarande — Intervention — Interimistiskt förfarande — Berörda personer — Intresseorganisation som har till syfte att företräda sina medlemmar — Rätt att intervensera i mål där frågor av principiellt intresse uppkommer som kan påverka medlemmarna — Villkor*
(Domstolens stadga, artikel 40 andra stycket och artikel 53 första stycket)
3. *Interimistiskt förfarande — Villkor för upptagande till sakprövning — Huruvida talan rörande huvudsaken kan prövas — Saknar betydelse — Gränser*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
4. *Talan om ogiltigförklaring — Rättsakter mot vilka talan kan väckas — Begrepp — Rättsakter som har tvingande verkan*
(Artikel 230 EG)

1. I artikel 104.2 i förstainstansrättens rättegångsregler föreskrivs att en ansökan om interimistiska åtgärder skall innehålla de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad (*fumus boni juris*). Dessa villkor är kumulativa, vilket innebär att det inte kan förordnas om interimistiska åtgärder när ett av villkoren inte är uppfyllt. Domstolen skall även i förekommande fall göra en avvägning mellan de föreliggande intressena.

organisationer som har till syfte att företräda sina medlemmar rätt att intervensera i mål där frågor av principiellt intresse uppkommer som kan påverka medlemmarna. Närmare bestämt kan en organisation ges rätt att intervensera i ett mål om den representerar ett stort antal företag som är verksamma inom den berörda sektorn, om den har till syfte att bevaka medlemmarnas intressen, om det i målet kan uppkomma principiella frågor vilka påverkar den berörda sektorns funktion och om medlemmarnas intressen därmed kan komma att påverkas i stor utsträckning av domen eller beslutet.

(se punkt 21)

2. Enligt artikel 40 andra stycket i domstolens stadga, som är tillämplig på förstainstansrätten enligt artikel 53 första stycket i samma stadga, har intresse-

Slutligen skall det påpekas att den vida tolkning som skall göras av organisations rätt att intervensera syftar till att underlätta bedömningen av målens

omfattning och på samma gång undvika en stor mängd enskilda interventioner som skulle äventyra effektiviteten och förfarandets korrekta förlopp.

En fackförening som företräder mer än 500 000 medlemmar i 109 stater och som syftar till att skydda och förstärka journalisternas fri- och rättigheter och respekten för och försvaret av informationsfriheten, mediafriheten och journalistikens oberoende uppfyller ovannämnda villkor, med hänsyn till att det ställningstagande som rätten kan komma att göra i de frågor som den har att pröva potentiellt rör räckvidden för principen om skyddet för journalisters källor.

(se punkterna 24–25 och 28–30)

3. Frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning skall i princip inte prövas i ett interimistiskt förfarande, för att inte föregripa prövningen av saken i målet vid den nationella domstolen. Det kan emellertid visa sig nödvändigt att fastställa om vissa omständigheter föreligger som gör det möjligt att omedelbart avgöra huruvida talan rörande huvudsaken, som ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig till, kan prövas.

(se punkt 32)

4. Endast åtgärder som har tvingande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen genom att väsentligt förändra dennes rättsliga ställning utgör rättsakter och beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring i den mening som avses i artikel 230 EG.

(se punkt 38)